

Автор (прізвище та ініціали автора): Шкляр В.
 Назва: Елементал
 Вид роботи: роман
 Прізвище, ім'я та по-батькові автора: Василь Шкляр
 Установа-розробник:
 Місце видання: Львів
 Ім'я видавця: Кальварія
 Дата видання: 2005
 Обсяг: 196

Оформити

Шкляр В. Елементал : роман/Василь Шкляр; - Львів . : Кальварія ., 2005 .- 196с.

Рис. 5. Приклад оформлення джерела

Створено блок «тепу», де є додаткова інформація, про оформлення джерела книги одного автора. На рис. 6. Зображена веб-сторінка, на якій здійснюється оформлення літератури згідно стандарту.

Книга з одним автором

Автор (прізвище та ініціали автора):
 Назва:
 Вид роботи:
 Прізвище, ім'я та по-батькові автора:
 Установа-розробник:
 Місце видання:
 Ім'я видавця:
 Дата видання:
 Обсяг:

Оформити

Приклад оформлення

Голішова Т. В. Державне управління територіальною економічною розвитком: теорія і практика : монографія / Т. В. Голішова ; Нац. акад. держ. упр. при Президентові України. — К. : НАДУ, 2007. — 294 с.

Салов В. О. Основи педагогіки вищої школи : навч. посіб. для студ. гір. спец. інж. марш. сав. / В. О. Салов ; М-во освіти і науки України, Нац. гірн. ун-т. — Д. : НГУ, 2003. — 183 с.

Мещанинов С. Н. Научные основы обеспечения надежности функционирования очистного забоя как управляемого геологического объекта : монография / С. Н. Мещанинов ; М-во образования и науки Украины, Нац. горн. ун-т. — Д. : НГУ, 2011. — 230 с.

Якщо на титулі вказано саме прізвище, значить книга написана одним автором. Запис починаємо з прізвища автора і його ініціала. Між буквами ініціала ставимо пробіл.

Даті — завжди вказуємо. Пишемо її з великої букви без лапок. Окремі роки пробіл, ставимо дві крапки, після пробілу.

Наступне — додаткові відомості щодо назви. Пишемо її з маленької букви. Це може бути: словник, навчальний посібник, довідник, підручник, роман, оповідання. Робимо пробіл, ставимо його раску, пробіл.

Вказуємо автора, починаючи з ініціала. Ставимо крапку, робимо пробіл, тире, пробіл.

Вказуємо про видання. Формуємо це дані у бібліографічному описі. Ставимо крапку, робимо пробіл, тире, пробіл.

Місце видання. Назви міст не скорочуються. Робимо пробіл, ставимо двоокрапку і пробіл.

Вказуємо назву видавництва без лапок з великої букви. Ставимо колу.

Даті — рік видання і номер — крапка, пробіл, тире, пробіл.

Визначаємо кількість сторінок по останній прономерованій сторінці. Після цифри робимо пробіл, пишемо маленьку букву "с" і ставимо крапку.

Рис. 6. Вигляд веб- сторінки

Висновок. В статті представлена послідовність розробки верстки сайту для автоматизованого оформлення списку літератури на прикладі веб-сторінки «Книга з одним автором». Створений веб-сайт забезпечує коректність оформлення бібліографічного опису згідно вимог чинних державних стандартів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Джеймс Кріс. Ефективний самовчитель по креативному Web-дизайну. HTML, XHTML, CSS, JavaScript, PHP, ASP, ActiveX. Текст, графіка, звук і анімація. Пер з англ. М.: ТОВ "ДиаСофтЮП", 2008. 672 с.
2. Інькова М. А., Зайцева Є. А., Кузьміна М. У., Толстих З. Р. Створення Web-сайтів: Навчально-методичний посібник. Ч. 5. Тамбов: Вид-во Тамб. держ. техн. ун-ту, 2009. 56 с.
3. Як створюємо сайт на HTML. URL :<http://ruszura.in.ua/html/yak-stvoryujemo-sajt-na-html.html> (дата звернення: 10.04.2018).

Скочинська У.

Науковий керівник – доц. Мамус Г. М.

ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ НА ЗАНЯТТЯХ ПРОЕКТУВАННЯ ТА ВИГОТОВЛЕННЯ ВИРОБІВ З ТЕКСТИЛЬНИХ МАТЕРІАЛІВ

Сучасна освіта спрямована на вдосконалення фахової підготовки особистості в поєднанні з ґрунтовною базою загальноосвітніх знань. В останні роки в професійно-технічній освіті чітко окреслилися потреби в удосконаленні змісту і технологій навчання; творчої і розвивальної спрямованості; індивідуалізації та комп'ютеризації освітнього процесу. Розвиток техніки та виробництва сьогодення неможливий без висококваліфікованих працівників. Оновлення змісту підготовки в професійно-технічних навчальних закладах становить основу завдань, визначених Державною національною програмою "Освіта" ("Україна ХХІ століття"). Це зумовлює необхідність реалізації Концепції професійної освіти, Законів України "Про освіту", "Про професійно-технічну освіту".

Сучасні технології, автоматизація і комп'ютеризація процесів швейного виробництва вимагають від робітничих кадрів високої кваліфікації. Для професійної діяльності працівників цієї галузі характерним є

ускладнення трудових функцій на основі змін і розвитку технологій, технічного оснащення, що потребує відтворення та творчого оновлення знань і вмінь.

Однією з важливих тенденцій занять художнього конструювання та виготовлення швейних виробів є впровадження нових технологій навчання, що передбачає не лише забезпечення сучасними засобами, але й таке використання їх можливостей, яке покращить ефективність засвоєння матеріалу і його використання на практиці на якісно вищому рівні. Це свідчить про актуальність дослідження.

Спеціальні предмети займають важливе місце в підготовці кваліфікованих кадрів. За метою та місцем у навчальному процесі, змістом, формами і методами навчання вони мають специфічні особливості порівняно із загальноосвітніми дисциплінами. У зв'язку з цим необхідні нові шляхи для вдосконалення вивчення спеціальних предметів швейного виробництва, перш за все їх змісту, який в значній мірі визначає організацію, інноваційні методи та засоби навчання, характер діяльності викладача та учнів.

Метою статті є розкрити особливості використання сучасних засобів навчання для підготовки учнів у професійно-технічних навчальних закладах швейного профілю.

У процесі дослідження опрацьовано праці багатьох науковців різних галузей педагогічної науки, зокрема щодо закономірностей формування професійних та особистих якостей фахівця (*В. Андрущенко, А. Дьомін, І. Зязюн* та інші), теорії професійно-технічної освіти (*С. Батишев, Р. С. Гуревич, Н. Ничкало, В. Радкевич* та інші), основ теоретичного навчання (*П. Атутов, С. Гончаренко* та інші), проблем виробничого навчання (*М. Жиделев, З. Решетова, В. Чебишева* та інші). Дослідженням професійної підготовки майбутніх фахівців професійно-технічних навчальних закладів займалися *В. Безрукова, Е. Ільїна, О. Кириченко, О. Коваленко, Л. Тархан, Е. Шматко* та ін. У дослідженнях розглянуті різні аспекти професійно-технічної та інженерно-педагогічної освіти, вдосконалення підготовки майбутніх робітників, викладачів спеціальних дисциплін, у тому числі швейного профілю. У результаті аналізу літературних джерел ми відзначили, що актуальною є проблема вдосконалення підготовки учнів до професійної діяльності в умовах сучасного виробництва.

Засоби навчання є важливим компонентом процесу навчання, який включає взаємозв'язану діяльність викладача та учнів. Ця діяльність взаємопов'язана із застосуванням певних засобів. Є різноманітні види засобів навчання. У процесі опанування спеціальних дисциплін швейного виробництва знаходять широке застосування наступні види засобів навчання: підручники і навчальні посібники; дидактичні матеріали (картки-завдання, інструкції, навчальні алгоритми, інструкційні та технологічні карти, матеріали на друкованій основі для роботи учнів тощо); навчальне устаткування – швейні машини, обладнання, інструменти, пристосування, пристрої і т. д.; наочна допомога: зразки швейних виробів, текстильні матеріали, плакати, альбоми, збірки журналів, моделі, макети, муляжі, манекени); технічні засоби навчання – навчальні кінофільми, комп'ютерні програми, відеозаписи.

Особливе місце серед засобів навчання займають технічні засоби навчання. Ефективність їх застосування в значній мірі залежить від того, наскільки вдало вони поєднуються з комплексом інших засобів навчання, в органічному зв'язку і взаємодії з формами навчальної роботи, які використовують на занятті. Тільки при цьому зберігаються умови, успішність проведення заняття, дотримується логічна послідовність окремих етапів навчального процесу, стимулюється активність учнів у сприйманні, осмисленні та засвоєнні навчального матеріалу.

Для з'ясування дидактичних функцій засобів навчання необхідно виходити із закономірностей пізнавального процесу. Викладач повинен дати можливість як можна ближче сприймати об'єкти, явища, процеси. Проте самі ці явища і об'єкти далеко не завжди можуть бути безпосередньо пред'явлені для вивчення або показані в навчальному приміщенні (поетапне виготовлення тканини, розкроювання на спеціальному обладнанні з використанням комп'ютерних програм тощо). У цих випадках педагог використовує засоби навчання: малюнки, схеми, моделі, макети для опосередкованого відтворення об'єктів, які вивчають. Таким чином, засоби навчання є незамінними джерелами інформації.

На основі аналізу особливостей вивчення художнього конструювання та виготовлення виробів з текстильних матеріалів виділено основні дидактичні функції засобів навчання:

- ✓ засоби навчання є «інструментом», за допомогою якого учні в процесі навчання опановують особливості проектування швейних виробів; художні, технічні та технологічні етапи їх створення та оздоблення;
- ✓ підвищують ступінь наочності, внаслідок чого учні засвоюють навчальний матеріал, який без застосування засобів навчання недоступний взагалі або важкодоступний (наприклад, принцип роботи мікропроцесорів конструювання у швейному виробництві);
- ✓ допомагають задовольнити і максимально розвинути пізнавальні інтереси у процесі створення виробів з текстильних матеріалів; інтенсифікують працю учнів і тим самим дозволяють підвищити темп вивчення навчального матеріалу;
- ✓ є джерелом інформації, звільняючи викладача від великого обсягу технічної роботи і тим самим

сприяють підвищенню творчого рівня викладання;

✓ є засобом управління пізнавальною діяльністю учнів з боку викладача.

Висновки. Аналіз навчально-виховного процесу у професійно-технічних закладах швейного профілю свідчить про те, що на заняттях спеціальних дисциплін швейного виробництва майбутні кравці, закрійники інтегрують наукову, технічну й художню діяльність, що має надзвичайно великий виховний і розвивальний потенціал для гармонійного розвитку особистості. Це потребує використання оновлених методичних розробок та сучасних засобів навчання. Перспективним напрямком наступних досліджень вбачаємо вивчення особливостей проектування, виготовлення та оздоблення виробів з текстильних матеріалів із врахуванням теоретичних основ психології навчання спеціальних предметів, науковості викладання матеріалу.

Шевчук І.

Науковий керівник – доц. Мамус Г. М.

АНАЛІЗ СУЧАСНОГО ДИЗАЙНУ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО КОСТЮМА

На сьогоднішній день актуальним у проектуванні одягу є повернення до українських народних традицій, що дає можливість підкреслити національну приналежність та патріотизм, вносячи при цьому новизну в сучасні методи створення виробів. Стереотип, що все, що пов'язано з Україною – суцільна «шароварщина», існував у нас до досить недавнього часу. Та сумні події змусили змінили самосвідомість українців. До спадщини наших предків почали ставитися з інтересом. Зважаючи на це, повернулася мода й на вироби, оздоблені вишивкою.

Аналіз літературних джерел та автентичних зразків одягу дозволяє стверджувати, що традиційна старовинна вишиванка відходить у минуле. Адже в повсякденному житті не завжди доречно носити точну копію народного костюма. Зазвичай всі прагнуть враховувати останні модні тенденції. З вище зазначеного випливає питання «Тож якою повинна бути сучасна вишиванка?»

Отож, метою статті є розкрити особливості дизайну українського національного вбрання на основі аналізу українських модних трендів.

Немало дослідників зверталися до вивчення різних аспектів національного костюма. У працях К. Матейко, З. Васіної, Ф. Вовка, О. Воропая, Я. Головацького, Я. Марковича, А. Пономарьова, П. Чубинського, О. Єфименка, М. Сумцова, Д. Щербаківського розкриті етномистецтвознавчі аспекти з цієї проблематики. Дослідники звертали увагу на самобутні риси українського народного костюма, специфічні конструктивні побудови виробів, властивості та особливості їх створення, зв'язок з національною художньою культурою та декоративно-прикладним мистецтвом.

Українське народне вбрання – це унікальне поліфункціональне явище народної культури. В ньому переданий віковичний досвід життя людей, їх творча діяльність відповідно до звичаїв, вірувань, обрядів, уподобань, віку, світогляду, умов життя в певному природному середовищі, історичному часі, географічному регіоні тощо [4].

За словами іміджмейкера Марії Піон 2016 рік став великим проривом для українського фешн. На всіх подіумах найбільших столиць моди з'явилися вишиванки. Це не тільки вишиванки у трендових колекціях світових дизайнерів, а також і вироби українських дизайнерів, які нарешті змогли проявити себе за кордоном. Вишиванка здобула популярність у 2016 році саме завдяки тому, що знаменитості, світові зірки почали одягати вишиванку у повсякденній моді. Мода – циклічна, і вона весь час повторюється, і вишиванка ще не раз буде на піку популярності. Для моди нормально бути постійно у циклі повтору [2].

Аналізуючи українські модні тренди, які популяризують український етно стиль, я вважаю за доцільне виділити роботи Люби Чернікової, Роксолани Богуцької, Інни Царик та Оксани Полонець. Для робіт останньої характерні такі композиційні елементи етнічного костюму як яскраві кольори, орнамент, аксесуари ручної роботи в поєднанні із сучасним покромом.

Оригінальний підхід в своїй творчій діяльності використовує дизайнерка з Івано-Франківська Люба Чернікова. Вона шиє одяг виключно з натуральних тканин, які супроводжуються соковитими барвами та осучасненими мотивами старовинних вишивок. Основою є старовинне домоткане конопляне полотно. Декором слугує тканина ручної роботи, виконана в техніці ремізно-човникового ткання, а також вовна, бавовна, шовк, льон, і, звичайно, натуральне мереживо та старовинна стилізована мережка [3].

Для етно одягу Роксолани Богуцької характерне поєднання елегантної розкоші та сміливої сучасності, суміші українських етнічних мотивів та теперішніх модних тенденцій без візуально складного крою. Авторка використовує лише натуральні матеріали: льон, шовк, шкіру, хутро, оброблені за найновітнішими технологіями. В її виробках завжди підкреслені форма та силует: виразні геометричні форми поєднані з м'якістю драперій.

Інна Царик спромоглася поєднати витонченість, жіночність та українські традиційні мотиви. Дизайнерка створює одяг із натуральних тканин європейських виробників. Родзинкою виробів є гармонійний підбір кольорів; авторські орнаменти, створені на основі старовинних, ну і звісно сучасний покрій.